

५४४ स्वर्णदं

चिरं शिवगृहे स्त्रिया शेषे ब्रह्मगृहं ब्रजेत् ।  
भूमाववभूतः पश्चात् सार्वभौमनृपो भवेत् ॥”

इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥  
स्वर्णमाचिकं, स्त्री, (स्वर्णवत् पीतं माचिकम् ।)  
स्वनामस्थान उपधातुः । तस्य नामानि गुणाश्च ।  
“स्वर्णमाचिकमाख्यातं तापिचं मधुमाचिकम् ।  
तोष्णं माचिकधातुश्च मधुधातुश्च स स्मृतः ॥  
किञ्चित्सुवर्णं साहित्यात् स्वर्णमाचिकमौरि-  
तम् ।

उपधातुः सुवर्णस्य किञ्चित्सुवर्णगुणान्वितम् ॥  
तथा च काञ्चनाभावे दीयते स्वर्णमाचिकम् ।  
किन्तु तस्यानुकल्पत्वात् किञ्चिद्दीनगुणास्ततः ॥  
न केवलं स्वर्णगुणा वर्तन्ते स्वर्णमाचिके ।  
द्रव्यान्तरस्य संसर्गात् सन्त्यन्येऽपि गुणास्ततः ॥  
सुवर्णमाचिकं स्वादु तिक्तं हृथं रसायनम् ।  
चक्षुषं वस्तिरुक्कण्डपाण्डुमेकविधोदरम् ।  
अग्निः शीघ्रं विषं कण्डुं त्रिदोषमपि नाश-  
येत् ॥” ॥

अशुद्धस्वर्णमाचिकस्य दोषमाह ।  
“मन्दानलत्वं बलहानिमुषां  
विष्टम्भितां नेत्रगदान् सकुष्ठान् ।  
मालां तथैव व्रणपूर्विकाञ्च  
कुर्व्यादशुद्धं खलु माचिकञ्च ॥” ॥

तद्दोषशान्त्यर्थं शोधनमाह ।  
“माचिकस्य त्रयो भागा भागैकं सैन्धवस्य च ।  
मातुलुङ्गद्रवैर्व्याय जम्बोरस्य द्रवैः पचेत् ॥  
चालयिष्योहजे पात्रे यावत् पात्रं सुलोहितम् ।  
भवेत्ततस्तु संशुद्धं स्वर्णमाचिकमृच्छति ॥” ॥  
तन्मारणं यथा,—  
“कुलत्थस्य कषायेण वृष्ट्वा तैलेन वा पुटेत् ।  
तैलेनैवाजमूत्रेण स्त्रियते स्वर्णमाचिकम् ॥  
इति भावप्रकाशः ॥

( तथास्य शोधनं यथा,—  
“स्वर्णमाचिकचूर्णं न्तु वस्त्रे बद्धा विपाचयेत् ।  
कालमाविषशालिञ्च क्वाथे दौलाविधानतः ।  
तदधः पतितं शस्तुमेवं शुध्यति माचिकम् ॥”  
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-  
कारे ॥ )

स्वर्णयुष्मी, स्त्री, ( स्वर्णवर्णा युष्मी । ) पीतवर्ण-  
युष्मिका । तत्पूर्यायः । हरिणी २ पीतिका ३  
हेमपुष्पिका ४ । इति जटाधरः ॥ हैमा ५ ।  
इति शब्दरत्नावली ॥

स्वर्णमता, स्त्री, (स्वर्णवर्णा मता ।) ज्योतिषतौ ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥ ( ज्योतिषतौ शब्देऽस्या-  
विवरणं ज्ञातव्यम् ॥ )

स्वर्णवर्णा, स्त्री, (स्वर्णवत् वर्णा यस्याः ।) हरिद्रा ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥ सुवर्णं सद्गुणवर्णं युक्ते, त्रि ॥  
( यथा, भ्रमराद्यके । १ । )

“गन्ध्याकामौ भुवनविदिता केतको स्वर्णवर्णा  
पश्यान्त्या क्षुधितमधुपः पुष्पमध्ये पपात ।  
शशीमतः कससरजसा कण्टकैश्चन्द्रपक्व-  
कण्ठ गगनं दृश्यमानं सख्यं नैव शक्तो हरेफः ॥”

स्वर्भानुः

स्वर्णवस्त्रकः, पुं, ( स्वर्णवत् वस्त्रकं यस्याः )  
श्रीणाकावृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्वर्णवल्ली, स्त्री, (स्वर्णवर्णा वल्ली ।) लताविशेषः ।  
तत्पूर्यायः । रक्तफला २ काकायुः ३ काक-  
वल्ली ४ । अस्या गुणाः । शिरःपीडात्रिदोष-  
नाशित्वम् । दुग्धदाढलञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( तथास्याः पूर्याया गुणाश्च ।  
स्वर्णवल्लीरक्तफला काकायुः काकवल्ली ।  
स्वर्णवल्ली शिरःपीडां त्रिदोषान् हन्ति  
दुग्धदा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥  
स्वर्णसेफालिका, स्त्री, स्वर्णवर्णा सेफालिका ।  
आरम्बधः । इति शब्दमाला ॥ पीतसेफालिका  
च ॥

स्वर्णाङ्गः, पुं, ( स्वर्णवत् पीतमङ्गं यस्य । ) आरग-  
वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥ ( तथास्य पूर्यायाः ।  
“आरम्बधो राजह्वयः सम्पाकयतुरङ्गुलः ।  
आरवेतो व्याधिघातः क्षतमालः सुवर्णकः ॥  
कर्णिकारी दीर्घफलः स्वर्णाङ्गः स्वर्णभूषणः ।”  
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ )  
स्वर्णारिः, पुं, (स्वर्णस्य अरिः ।) गन्धकम् । इति  
केचित् ॥

स्वर्णलौ, स्त्री, सुपविशेषः । तत्पूर्यायः । हेम  
पुष्पी २ स्वर्णपुष्पा ३ पद्मजा ४ । अस्या  
गुणाः । कटुत्वम् शीतत्वम् । कषायत्वम् ।  
व्रणापहलञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्त्तं, क गत्यातङ्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-  
पर० गतौ सक्० घातङ्गे अक० सेट् ।) तद्गो  
दुःखेन जीवन्म् । क, स्वर्त्तयति जने गच्छति  
दुःखेन जीवति वेत्यर्थः । अस्मिन्स्वर्त्तत् । इति  
दुर्गादासः ॥

स्वर्दं, ड, प्रीतिस्त्रिहोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥  
( भ्रा० घात० सक्० सेट् । प्रीतिः प्रीति-  
करणम् । लिट्प्रसोपादानम् । ड, स्वर्दंते  
विविधास्वादं खादते च रसायनमिति हला-  
बुधः । इति दुर्गादासः ॥

स्वर्नदी, स्त्री, ( स्वः स्वर्गस्य नदी । ) स्वर्नङ्गा ।  
इत्यमरः ॥ स्वः स्वर्गस्य नदी स्वर्णदीपुर्ण इति  
योगविभागात् णत्वम् । पूर्वपदे संज्ञायां णत्व-  
मिति परेषाम् प्रकरणे गिरिनद्यादीनामुप-  
संख्यानमिति वा णत्वम् । इति मधुमाधवः ॥  
स्वर्णदी दन्त्यनकारवतोल्येके । इति भरतः ॥

स्वर्भानवः, पुं, (स्वर्भानोरयं प्रियत्वात् । स्वर्भानु +  
अण् ।) गोमेदकमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥  
स्वर्भानुः, पुं, (स्वराकाशे भातोति । स्वर + भा +

“दाभाभ्यानुः ।” कणा० ३ । ३२ । इति नुः । )  
राहुः । इत्यमरः । १ । ३ २६ ॥ ( यथा, साष्टे ।  
२ । ४८ ।

“तुल्येऽपराधे स्वर्भानुर्भानुमन्तं चिरञ्च यत् ।  
हिमांशुमाशु यतते तन्मुदिसः स्फुटं फलम् ॥”  
सत्यभामागर्भजातः श्रीकृष्णपुत्रविशेषः । यथा,  
भागवते । १० । ६१ । ११ ।

स्वलीनः

“भानुः सुभानुः स्वर्भानुः प्रभानुर्भानुर्मास्तथा  
चन्द्रभानुर्वृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः ॥

श्रीभानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश ॥”  
स्वर्भानुसूदनः, पुं, (स्वर्भानोः सूदनं यत् ।)  
सूर्यः । इति पुराणम् ॥ ( यथा, महाभारते ।  
३ । ३०१ । १८ ।

“तच्छ्रुत्वा भगवान् देवो भानुः स्वर्भानुसूदनः ।  
उवाच तं तथैत्येव कर्णं सूर्यः स्मयन्निव ॥”  
स्वर्धातः, त्रि, ( स्वः स्वर्गं यावत् ) स्मृतः । यथा,  
याज्ञवल्क्यः ।

“पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा ।  
तत्सुतो गोत्रजो बन्धुः शिष्यः सन्नञ्चचारिणः ॥  
एषामभावे पूर्वस्य धनभागुत्तरोत्तरः ।  
स्वर्धातस्य ह्यपुत्रस्य सर्ववर्णस्य विधिः ॥”

इति दायभागः ॥

स्वर्लोकः, पुं, ( स्वरेव लोकः । स्वर्गः । इति  
शब्दरत्नावली ॥ ( यथा, भागवते २ । ५ । ४२ ।  
“भूर्लोकः कल्पितः पद्मं भुवर्लोकोऽस्य  
नाभितः ।

स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्ना इति वा लोक-  
कल्पना ॥” )

स्वर्ब्धूः, स्त्री, ( स्वः स्वर्गस्य वधूः । ) अमरसः ।  
इति हेमचन्द्रः ॥ ( यथा, कथासरित्सागरे ।  
१७ । १६ ।

“अथाजगाम भूर्लोकं तामादादाय पुरुरवाः ।  
स्वर्ब्धुर्दर्शनाद्यर्थमर्पयन् मर्त्तचक्षुषाम् ॥”  
स्वर्गीयस्त्रीमात्रञ्च ॥

स्वर्वापी, स्त्री, ( स्वः स्वर्गस्य वापी ) गङ्गा ।  
इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्ब्ध्या, स्त्री, ( स्वः स्वर्गस्य वेश्या । ) उर्ब्ध-  
व्याद्यापसरसः । इत्यमरः । १ । १ । ५५ ॥

स्वर्ब्ध्वी, पुं, ( स्वः स्वर्गस्य वैद्यी । ) अश्विनी-  
कुमारी । तत्पूर्यायः । अश्विनीसुतौ २ नासत्यौ  
३ अश्विनी ४ दस्यौ ५ आश्विनीयो ६ । इत्य-  
मरः । १ । १ । ५४ ॥ क्षिप्रविशिष्टत्वादेकवचना-  
भावः । इति खामी । सर्व एते नित्यद्विवच-  
नान्ता एकत्वविवक्षायां एकवचनान्ता अपि ।  
यथा,—

“नासत्यश्चैव दक्षश्च स्मृतौ द्वौ नामतोऽश्विनौ ॥”  
इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ इति भरतः ॥

स्वलीनः, पुं, ( स्वस्मिन् लीनः । ) दानवविशेषः ।  
यथा,—

“तामायान्तीन्तु रोधाय स्वलीनो नाम दानवः ।  
पार्वतं रूपमास्त्राय वर्षाणान्तु शतैर्हिजाः ॥  
ततो भगीरथो राजाराधयामास कौशिकम् ॥

स तुष्टः प्रददौ नामं वाहन्तं तं भगीरथः ।  
तमाहङ्गागमत्तत्र यत्र बद्धा भगीरथी ॥  
तेन नागिनं तं द्वैतं संविदार्थं न सङ्गतम् ।  
शतधा तां समाधाय मूर्ध्ना न्यैरावणो गजः ॥  
महीतलं समापेदे स यावज्जागसाह्वयम् ।  
तस्माद्वाघटनादिप्रा अभूजान्गपुं वरम् ॥”  
इति वज्रपुराणे शङ्कावतरणनामाध्यायः ॥